

"NE OLUR ÖLMESİN İNSANLAR"

Ecz. İsmail GÜMRÜKÇÜ*

SAĞLIKLI YAŞAM HAKKINI KAZANMANIN BİRİNCİL KOŞULU, BARIŞ İÇİNDE BİR ARADA YAŞAYABİLMEKTİR.

- Baba, bu insanlar gerçekten mi birbirini öldürüyorlar?
- Ne demek kızım gerçekten mi?
- Hani sen bana hep bunların gerçek olmadığını söyledin ya!
- Hayır kızım, benim sana söylediklerim filmler içindi. Üzülmeysin, korkma- yasın diye idi. Ama bu kez öyle değil..
- Yani gördüklerimiz hep gerçek öyle mi?
- Evet.
- Yani bizim şu anda yaşadığımız zamanlarda mı oluyor tüm bunlar?
- Evet kızım.
- Peki baba bizler neden savaşmıyoruz?

Kızımınla birlikte televizyondan haberleri izliyoruz. Görüntünün Orta-Doğudaki savaşı yansıttığı anda diyalogumuz (Çocukların o sıkça soru sorma özelliklerinin onda da oncasıyla dışa vurduğu bir anda) sürüyor...

- O zaman bu savaşın sonunda ne olacak baba?

(* TEB Merkez Heyeti Üyesi)

- Yenen ve yenilenler olacak.
- Peki yenen ve yapacak?
- Aldığı o toprakların sahibi olacak herhalde..
- Onların toprakları mı yoktu?
- ?..
- Haydi baba cevap ver!

Kızım sekiz yaşında!.. Büyüklerinin bir çoğunun bilemedikleri yüzyıllardan beri süren savaşların bugünde hala sürüyor olmasının gerçeklerini o nasıl bilebilirdi ki!

- Peki baba bu savaşlar daha ne kadar sürecek?
- Barış oluncaya değin.
- Barış çok güzel birşey değil mi baba?
- Evet.
- Baba ne olur barış olsun; ölmesin insanlar. Anasız, babasız kalmasın bebekler!

Adı "barış" olan yüce bir amaç ve kavram kızımda henüz saf, temiz ve bozulmamış!..

Ama büyüdüğünde o'da herşeyi öğrenecek...

Her eylül ayının "Dünya Barış Günü" ile başladığını, 1 Eylül 1939'da Nazi Almanyası'nın Polonya'ya saldırarak 2. Dünya Savaşını başlattığını, altı yıl boyunca 50 milyon insanın öldüğünü, Avrupa'nın harabeye döndüğünü, insanların açlığa-sefalete-sağlıksızlığa sürüklendiğini ve sonuçta bu savaşın demokrasi cephesince yenilgiye uğratılmasıyla son bulduğunu öğrenecek.

ABD'nin Hiroşima ve Nagazaki'ye attığı iki atom bombasıyla anında 200 bin kişinin öldüğünü, bu silah ile insanlığın bir sonraki savaşta tümüyle ölebileceğini, bunun 2. Dünya Savaşı sonrasında başlatılan "soğuk savaş" dönemi boyunca gerçekleşen silahlanma yarışı ile iyice açığa çıktığını öğrenecek.

Yine 2. Dünya Savaşı'nın bitiminden 35 yıl sonra dünyada 1 milyon Hiroşima bombasının tahrip gücüne eşit nükleer füzelerin olduğunu öğrenecek.

Bu silahlanmalara harcanan milyarlar ile bir başka milyarların giderek ölüme mahkum kılındığını öğrenecek.

Yine öğrenecek ki;

- Bir "howitzer mermisi"nin fiyatı bir milyar kişinin yıllık gelirinden fazladır,
- Yalnızca 1988 yılı silahlanma harcamaları tüm üçüncü dünya ülkeleri dış borçlarını ödemeye yetmektedir.
- Tek bir uçak gemisine harcanan para ile açlığın sıradanlaştığı dünyamızda 400 bin kişi bütün bir yıl boyunca beslenebilmektedir.
- Afrika'da her yıl bir milyon çocuk malyaria'dan ölmekte ve bu sorunun

çözümü için 600 milyon gerekmektedir. Oysa, silahlanma için 5 saatte yapılan harcamayla veya 3 stratejik ABD bombası parası ile bu hastalığı yok etmek olasıdır,

- Üç saatlik askeri harcama ile 3.5 milyon çocuğun yaşamını kurtaracak aşılama kampanyası gerçekleştirilebilir.
- Bir bombardıman uçağının bedeliyle 16 tam oluşumlu hastane yapılabilir, .
- Yoksul ülkelerde yetersiz beslenme sonucu ölenlerin 10 milyonu 5 yaşına gelmeyen çocuklar olmaktadır. Dünya askeri harcamalarının yüzde bir oranında kısıtlanması halinde bu yoksul ülkeler yeterli gıda tüketim düzeyine gelebilirler.

Ve yine öğrenecek, öğrenecek, öğrenecek..

İşte o kez olayları daha nesnel bir biçimde kavrayıp değerlendirebilme şansına sahip olacak..

Çıkarlar farklı'da olsa, inançlar nedeni ile ayrı'da olursa, karşı karşıya bulunulan ortak tehlikeyi bedeli ne olursa olsun önlemenin dünya insanların yaşamsal bir zorunluluğu olduğunu kavrayacak.

Dünya barış hareketinin, ülkelerin yönetimine egemen olan farklı sistemlerin arasındaki karşıtlığı ortadan kaldırmayı amaçlayan bir eylem kuramı olmadığını vurgulayacak.

Karşıtlığın ancak barış içinde gelişip, zenginleşip kendi işlevini yerine getirebileceğini bilecek.

Soğuk ve sıcak savaştan çıkarı olan çevrelere, çığırkanlara ve de onların yaratacağı tehlikelere karşı en büyük güvencenin halkların barış doğrultusundaki bilinçli direnişleri olacağını, barışın en kararlı savaşının böylece verilebileceğini vurgulayacak.

Çünkü insanların barış içinde bir dünya nükleer yok oluş korkusundan arınmış bir dünya yaratmaya zorunlu olduğunu özümseyecek.

Ve herşeyden önemlisi, 1958 yılında Einstein ve Russell'in tüm dünyaya yaptığı "Barış" çağrısındaki 'ki şu özlü sözcüğü hiç unutmayacak;

"İnsanlar yeryüzünü cennet'de yapabilir, cehenneme'de çevirebilirler."

1 Eylül Dünya Barış Günü Kutlu Olsun.

